

POLITIET

MOTTATT

25 JUL 2008

POLITIDIREKTORATET	
25 JULI 2008	
Arktiv:	Arktivkode:
08 - 13	008
Saksnr:	Ordnr:
08/1392	7

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep.
0031 OSLO

Deres referanse
200801392

Vår referanse
2008/00514-2 008

Dato
23.07.2008

Høring - Barnelovsutvalgets forslag til endringer i Barneloven

AD: KAP. 11 OM FUSES AVHENTING SOM TVANGSMIDDEL VED GJENNOMFØRING AV AVGJØRELSE OM SAMVÆR.

Barnelovutvalget konstaterer i kap.11 at mens det i de øvrige nordiske land er visse muligheter for bruk av makt ved gjennomføring av samværsavgjørelser, har man i Norge blitt stående ved at fysisk avhenting av barn ikke skal være et alternativ ved unnlatt overholdelse av en samværsavgjørelse. Da dette ble drøftet av Barnelovutvalget i 1977 pekte utvalget på at det ved tvangsgjennomføring av samværsrett lett kan bli aktuelt med fysisk avhenting flere ganger, og at dette kan føre til skadevirkninger for barnet. Også ved senere anledninger har spørsmålet vært vurdert, uten at man har funnet grunn til å endre reglene. Man pekte på at tvangshenting kan være svært opprivende for barn, og mente at det derfor er tvilsomt om samværsrett iverksatt på denne måten vil være til barnets beste. Heller ikke bruk av økonomiske incitament har man funnet alltid gir de ønskede virkninger, og pekt på at slike virkemidler vil kunne være urimelig i forhold til barnet.

I forhold til avgjørelser om samvær har namsmyndigheten kun tvangsbót som virkemiddel. Det bemerkes at dette i noen tilfelle kan fungere preventivt og forhindre samværs sabotasje, men det kan innvendes at sanksjonsformen indirekte kan ramme barnet ved at foreldrenes økonomi svekkes.

Utvalget gir uttrykk for at det er vesentlig at reglene om tvangsfullbyrdelse utformes slik at det gis signal om at oppfyllelse av avgjørelser om samvær er like viktig som oppfyllelse av avgjørelser om foreldreansvar og bosted. En lovendring som åpner for fysiske avhenting ved gjennomføring av samværsavgjørelser kan ha preventiv effekt.

Utvalget er delt i synet på om barneloven bør endres. Flertallet mener også fysisk avhenting bør være tilgjengelig som tvangsmiddel ved gjennomføring av avgjørelser om samvær. Flertallet legger særlig vekt på at en slik lovendring kan ha en viktig preventiv effekt og gi et klart signal om at myndighetene i ytterste konsekvens kan gripe inn ved manglende samarbeid og sabotering av samvær fra en forelders side. Flertallet legger videre vekt på at EMK stiller krav om at man har rettsregler som sikrer borgerne effektiv gjennomføring av

Helgeland politidistrikt

Politimesteren, besøk: Skjervgata 41, 8656 Mosjøen
Post: Postboks 570, 8651 Mosjøen
Tlf: 75 11 27 00 Faks: 75 11 28 45

Org. nr.: 974756145
Bankgiro: 7694.05.11506

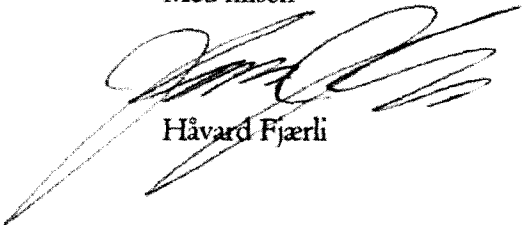
nasjonale rettsavgjørleser. Det pekes særlig på at fysisk avhenting er en siste mulighet som bare skal kunne benyttes når alt annet er forgjeves forsøkt for å få samvær gjennomført.

Utvalgets mindretall mener at det ikke bør åpnes for fysisk avhenting og legger særlig vekt på at dagens ordning med tvangsbot antas å ha tilstrekkelig preventiv effekt, samt peker på bl.a. at avhenting kan være traumatisk for barnet.

Sabotering av samvær kan ha flere årsaker, fra begrunnet mistanke om overgrep eller mishandling fra den andre forelders side til kun et ønske om å ramme den andre forelder ved å nekte ham/henne samvær ut fra et rent hevnmotiv. Lovgivningen gir anvisning på hvordan man skal gå frem ved reell mistanke om at barnet lider overlast, og samværsnekt vil i slike tilfelle ha et klart aktverdig motiv. I den andre enden av en skala finner man de som bruker samværsnekt som et middel til å ramme den andre forelder, ofte ut fra et rent hevnmotiv for urett den forelder som har den daglige omsorg for barnet mener seg utsatt for. Å bruke barnet som middel til å ramme den andre forelder ut fra tvilsomme motiver er åpenbart ikke beskyttelseverdigg.

Man støtter flertallets forslag om lovendring, slik at fysisk avhenting blir et tilgjengelig virkemiddel. Flertallets vurderinger til støtte for forslaget tiltres. Som påpekt av utvalgets mindretall kan gjennomføring av et slikt tiltak i enkelte tilfelle oppleves traumatisk for barnet, men ved gjennomføringen pålegger det også den forelder som har daglig omsorg et ansvar for å medvirke til at avhenting kan skje mest mulig problemfritt ved å opptre rolig. Før en lovhjemmel som foreslått tas i bruk kan det også sannsynligvis oppnås positive resultater gjennom meglings hos namsmannen, idet partene da vil være klar over at dersom det ikke medvirkes vil avhenting av barnet uansett finne sted, og at barnets beste tilsier at man medvirker. Det er videre ikke nødvendigvis åpenbart at fysisk avhenting av barn må være mer traumatisk enn at barnet blir nektet samvær med den ene av sine foreldre. Dagens ordning virker ganske tannløs, idet det eneste virkemiddel man disponerer er av økonomisk art som man også kvier seg for å ta i bruk fordi svekket økonomi vil kunne ramme barnet man er opptatt av å ta vare på. Det bør for øvrig også være et tankekors at noen kan velge å ignorere beslutninger fattet av domstol eller annen offentlig myndighet uten at dette får noen reelle konsekvenser for vedkommende.

Med hilsen

Håvard Fjærli

POLITIET

MOTTATT

12 JUN 2008

Politidirektoratet,
Postboks 8051 – Dep.,
0031 OSLO.

POLITIDIREKTORATET	
12 JUNI 2008	
År	Arkivnr.
08-13	008
Saksnr.	Dok.nr.
08/1392	5

Deres referanse
200801392-1 008

Vår referanse
2008/00370-2 714.1

Dato
10.06.2008

Høringsbrev om Barnelovutvalgets forslag til endringer i barneloven

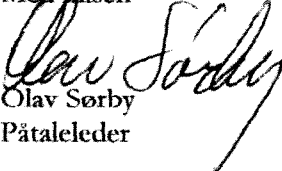
Det vises til NOU's kap. 11 om fysisk avhenting som tvangsmiddel ved gjennomføring av avgjørelser om samvær.

En er noe betenkt ved flertallets forslag om fysisk avhenting som tvangsmiddel. Dette vil ofte ikke være til barnets beste. Når en slik situasjon oppstår vil det allerede være et tilspisset forhold og en tvangsmessig gjennomføring utført av namsmannen og eventuelt med bistand av politiet vil kunne forsterke opplevelsen for barnet.

Som påpekt vil disse tilfellene nok ikke være mange. Samtidig vil dette oftest være tilfeller hvor fysisk avhenting er aktuelt flere ganger, noe som bare vil forsterke den traumatiske opplevelsen for barnet.

De midler en allerede har er muligens ikke tilstrekkelige i et ethvert tilfelle, men vil være å foretrekke fremfor å utsette barn for tvangsmessig avhenting.

Med hilsen

Olav Sørby
Påtaleleder

Gudbrandsdal politidistrikt

Retts- og påtaleenheten, besøk: Storgata 129
Post: Postboks 956, 2604 Lillehammer
Tlf: 61 05 30 00 Faks: 61 05 32 40
E-post: post.rettspataale.gudbrandsdal@politiet.no

Org. nr.: 974 761 955
Bankgiro: 7694.05.05255

POLITIET

MOTTATT

13 AUG 2008

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO
Norge

Deres referanse
200801392.1

Vår referanse
2008/01085-2 008

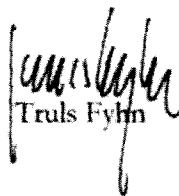
Dato
11.08.2008

POLITIDIREKTORATET	
14 AUG. 2008	
Artikk 08-13	Arbeidskode 008
Saksnr 08/1392	Dokument 9

Høring - Barnelovutvalgets forslag til endringer i Barneoven

Det vises til e-post av 27.05.08 og høringsbrev fra Barne- og likestillingsdepartementet av 09.05.08. Vår uttalelse knytter seg til utredningens kapittel 11 – tvangsfullbyrdelse.

Troms politidistrikt tiltrer flertallet i Barnelovutvalget i dets syn på at fysisk avhenting av barnet i noen tilfeller vil være et nødvendig tvangsmiddel for å få gjennomført samvær. En deler videre utvalgets syn på at det ikke bør settes et absolutt krav om at en sakkyndig skal bistå ved avhenting, nettopp for å unngå at barnet vil bli møtt av 4-5 voksne, ukjente personer. Det bør være opp til namsmyndighetene i samråd med samværsforelderen å avgjøre hvordan avhenting skal foregå, og kunne søke den bistand som anses nødvendig i det konkrete tilfelle. Reglene må hensynta tilfeller der barnet selv tydelig tilkjennegir at det ikke ønsker samvær, samt tilfeller der barnets omsorgsperson kan oppgi fornuftige grunner til at samvær ikke bør gjennomføres.

Truls Fyhn

Arvid Isaksen
politinspektør

Troms politidistrikt

Retts- og påtaleenheten, besøk: Grønneg. 122
Post: Postboks 6132, 9291 TROMSØ
Tlf: 77 69 85 00 Faks: 77 69 87 54
E-post: post.troms@politiet.no

Org. nr.: 974 769 425
Bankgiro: 7694.05.08033

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

MOTTATT

18 AUG 2008

POLITIDIREKTORATET	
15 AUG. 2008	
Arkiv:	Arkivkode:
08-13	008
Saksnr:	Dok.nr:
08/1392	10

Deres referanse
200801392-1

Vår referanse
2008/01363-2 008

Dato
14.08.2008

Høringsbrev - Barnelovsutvalgets forslag til endringer i Barneloven

En viser til høringsbrevet av 09.5.08. Vestfold Politidistrikt beklager at høringssvaret kommer etter fristen.

I NOU 2008:9 "Med barn i fokus – en gjennomgang av barnelovens regler om foreldreansvar, bosted og samvær", vil et flertall i utvalget endre dagens regler for bruk av tvang ved sabotering av samvær.

Det foreslås at namsmyndigheten i visse helt spesielle tilfelle kan hente et barn fysisk hos bostedsforelder og bringe til samværsforelder.

Vestfold politidistrikt er stort sett organisert, slik det ellers er i landet. I byene er namsmannen ansatt i politiet og har sivilt ansatte i politiet som medhjelpere. Ellers er det lensmannskontorene som utøver både namsmyndighet og politimyndighet.

I lys av dette, vil vi anta at det ofte er naturlig for namsmyndighetene og be om bistand til fysisk henting av et barn i disse situasjonene fra politiet, dersom lovendringen vedtas. De sivilt ansatte har ingen barnefaglig bakgrunn, og vil trolig også vurdere å få bistand av barneverntjenesten/barnevernsvakt.

Barnevernstjenesten har ingen plikt til å bistå i disse situasjonene, slik vi kjenner lovverket.

Politiet har etter Politistruksen §13-2 plikt til å bistå namsmyndighetene og skal ikke vurdere tvangsgrunnlaget (§ 13-4).

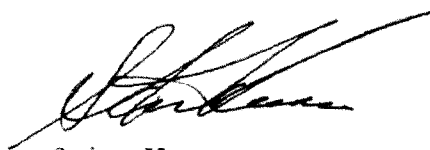
Det er fra tid til annen kritikk av politiet som maktapparat når det gjelder henting av barn, selv om dette er bestemt ved dom eller vedtak. Vi er derfor redd for at en lovendring kan føre til flere slike situasjoner. Dette vil som regel ikke være til barnets beste.

Vestfold politidistrikt

I Vestfold Politidistrikt har vi et godt samarbeid med Barnevernsvakta. Disse sakene dukker opp fra tid til annen – krangel om samvær, ofte utenom kontortid og i helgene. Som regel drar personell fra Barnevernsvakta ut og foretar samtaler med foreldrene.

I og med at vi tror politiet kan ende opp med mange av disse henteoppdragene, er Vestfold Politidistrikt ikke enig i en slik lovendring som beskrevet. Vi tror det er riktigere å gå i retning av den danske modellen, hvor fagpersoner er med og også foretar henting dersom det er nødvendig. Da vil dette få det "sivile preg" som antagelig vil være til barnets beste. Barnevernsvaktene i hvert politidistrikt, vil kunne være en del av dette utenom kontortid og i helgene.

Med hilsen

Steinar Kaasa
Visepolitimester

Roar Hjerpekjøn
Pob.

Saksbehandler:
Roar Hjerpekjøn,
Familievold/So
koordinator
Tlf: 33344400

POLITIET

MOTTATT

14 JUL 2008

Politidirektoratet
Att: Gunvor Hovde
Juridisk seksjon
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

POLITIDIREKTORATET	
14 JUL 2008	
AKT	AD 8-13 008
LOTT	08/01392 006

Deres referanse

Vår referanse
2008/00446-2 714.1

Dato
09.07.2008

ANG. HØRINGSBREV OM BARNELOVUTVALGETS FORSLAG TIL ENDRING I BARNELOVEN

Høringsbrevet har vært forelagt sivilseksjonen ved Ålesund politistasjon som uttaler følgende:

Vår seksjon har heldigvis få slike saker til behandling, men de er som regel svært krevende og komplekse de vi har til behandling.

Vi har vel en klar oppfatning av at tvangsmulkt alene som oftest ikke resulterer i løsning for gjennomføring av samvær. Dette kan også dersom man finner utlegg, få følger for økonomien som igjen rammer barnet. Vi har opplevet hjelpsløsheten til den som ikke når frem når den annen part ikke retter seg etter de avtaler som er inngått.

Vi er nok noe delt i synet på de foreslåtte endringer. Dersom det åpnes for fysisk avhenting ved gjennomføring av samværsrett, vil dette stille enda større krav til oss som i siste instans skal stå for den praktiske gjennomføringen. Vi ser også at den som går inn for å boikotte bestemte og avtalte ordninger, kan drive dette langt uten at man finner løsninger.

Det kan nok være mer preventivt med en lovbestemt mulighet til fysisk avhenting i tillegg til å kunne benytte tvangsbøt. Men dette vil kreve grundig forarbeid og ikke minst god erfaring og kompetanse til de som skal gjennomføre dette. Det er barnet/barna som er i fokus- og gjennomføringen skal være til deres beste.

Med den forholdsvis beskjedne erfaring vi har til slike saker, har vi vanskelig for å mene hva som er den beste løsningen. Kanskje en burde se på om det meklingsbaserte tilbud som finnes kan gjøres bedre.

Mye kunne vært sagt om emnet, men håper det foranstående gir litt inntrykk av vår mening om saken.

Ingvar Rishaug
pob

Med hilsen

Arne S. Karoliussen
Arne S. Karoliussen
politimester

Sunnmøre politidistrikt

Politimesteren
Post: Postboks 1353 Sentrum, 6001 ÅLESUND
Tlf: 70 11 87 00 Faks: 70 11 87 02
E-post: post.sunnmore@politiet.no

Org. nr.: 974 764 113